

не щѣ да поимѣтате за ни-
що. Истина истина ви го-
воримъ, зашю коквѣто нещю
да попрѣсите ѿ Сѹдѣ моего
въ моѣ то имѣ, ще да ви дадѣ.

24 До сегѣ не стѣ просѣли
нищю въ моѣто имѣ: просѣ-
те, и ще прѣимете, да кжде
радость тѣ вѣша испламена.

25 До тѣка ви говорѣхъ
съ прѣтчи: но ще доидѣ
часъ, когѣто не щѣмъ вѣке
да ви говоримъ съ прѣтчи,
но пѣвнѣ ще ви возвѣстимъ
за Сѹдѣ.

26 Въ онѣй дѣнь ще по-
прѣсите въ моѣто имѣ: и не
говоримъ ви, зашю азъ ще
оумолимъ Сѹдѣ за васъ:

27 Зашюто самъ Сѹдѣ въ
люби, понѣже вѣше возлюбѣхъ
те мѣне, и вѣрѣвахъте, зашю
азъ ѿ Бога излѣзохъ.

28 Излѣзохъ ѿ Отца, и
дойдохъ въ мѣръ: и пакъ
вѣставамъ мѣръ, и ѿивамъ
кодъ Сѹдѣ.

29 Рѣкоха мѣ оученицѣ те
мѣ: что, сегѣ говоришъ пѣвнѣ,
и прѣтча никоѣ не го-
ворѣшъ.

30 Сегѣ знаѣме, зашю зна-
ешъ си чко, и не ти трѣбѣва
да те пыѣта нѣкой: и за-
тобѣ вѣрѣваме, че си ѿ Бга
излѣзлъ.

31 Ѣговори имъ Исѣсъ:
сегѣ ли вѣрѣвачте;

32 Бто, иде часъ, и сегѣ
дойдѣ, да се разнесѣте сѣкой

въ своѣ то си (мѣсто), и
мѣне самъ да вѣставите: но
несамъ, самъ зашюто Сѹдѣ
ѣ съ мѣне.

33 Тѣа (работы) бирѣкохъ,
да имате мѣръ въ мѣне въ
мѣръ ще да имате скорѣкъ:
но имайте дерзновѣнѣ, азъ
повѣдѣхъ мѣръ.

ГЛАВА 31.

Тѣа (словеса) изговори Исѣ-
съ, и вдигнѣ очѣ те си
на некѣ то, и рѣче: Ѣче,
дойдѣ часѣ, прослави Ѣына
твоегѣ, да и сынъ твоеѣ те
прослави.

2 Каквѣто мѣ си далъ
власть надъ сѣкоѣ плѣтъ,
да дадѣ живѣтъ вѣчнѣй на
онѣа, коѣто мѣ си далъ.

3 Я тобѣ ѣ живѣтъ, вѣчнѣ-
нѣй да знаѣтъ тѣке сѣдно-
гѣ истиннаго Бга и онѣго-
ва когѣто си прѣтилъ Исѣ-
са Христѣа.

4 Изъ те прослави хъ на
землѣ тѣ: дѣло то, коѣто
ми си далъ да направимъ,
соверши хъ го.

5 И сегѣ прослави ме ты,
Ѣче, оутѣке самѣгѣ, съ онѣ-
нѣа слава коѣто имѣхъ оу
тѣке, доклѣ тоще мѣръ не бѣ-
ше сѣзданъ.

6 Пѣви хъ твоѣ то имѣ на
онѣа чѣловѣцѣ коѣто ми
си далъ ѿ мѣратъ: твоѣ
бѣха, и далъ си ги мѣне, и
сохрани хъ слово то твоѣ.